

nen, hvis forældre ikke har råd til at betale, fordi en madordning i en institution jo altså godt kan være dyrere end det halve stykke rugbrød, som familien måske har råd til at give barnet med, og som de selv står og smører, hvad skal det barn så gøre, og hvad skal institutionen så gøre? Skal de så have et barn, der får et halvt stykke eller to halve stykker rugbrød med hjemmefra, et barn, som skal stå og se på, mens de andre børn får maden serveret fra børnehaven, eller hvad er det helt konkret, Dansk Folkeparti forestiller sig? Hvordan skal børnene få mad ude i daginstitutionerne efter det her forslag? Hvad er det, man har tænkt sig?

Skal det udvides? Skal det så også gælde andre områder? Hvis man gerne vil have et godt stykke legetøj, så skal man også have noget legetøj, der kun er for nogle børn i børnehaven og ikke for de andre børn? Eller hvad er det for en fremtid, man gerne vil have i børnehaverne? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man kan gå med til at gøre forskel på børn i den samme børnehave.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bliver nødt til at sige det endnu en gang: Socialdemokratiet har ingen tanke om at tvinge børn ind i en madordning. De skal ikke være med i en madordning, men de skal have muligheden.

Det var det, jeg havde en klar fornemmelse under førstebehandlingen af, at fru Pia Kristensen og jeg var enige om, nemlig at de børn, hvis familier ikke har de store penge i pungen, også skulle have mulighed for at deltage.

Det var nøjagtig det, jeg tog for givet lå i, hvad fru Pia Kristensen sagde til mig under førstebehandlingen den 6. februar: »Til fru Sandy Brinck vil jeg sige: Jamen der er jo tale om social skævhed, hvis man deler børn op i A- og B-hold.«

Kl. 14.55

Så er det bare, at jeg ikke kan forstå, at når vi så har stillet et ændringsforslag, som netop tager højde for, at de børn, hvis forældre ikke har mange penge, skal kunne få penge til at dække udgiften, så de er sikre på at kunne være med – der er ingen, der siger, de skal være med – så vil Dansk Folkeparti ikke støtte det ændringsforslag.

Det er altså skuffende og stadig væk fuldstændig uforståeligt. Jeg har endnu ikke fået et svar, som jeg kan bruge til noget som helst.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Er der noget, Dansk Folkeparti ikke ønsker, så er det, at man forskelsbehandler børn. Og derfor har det også været vigtigt for os i løbet af udvalgsarbejdet at få indflydelse på den betænkning, der er skrevet af et flertal i udvalget, sådan at man netop adskiller driftsudgifterne fra de reelle omkostninger til selve madordningen. På den måde minimerer man jo faktisk prisen.

Og jeg vil da godt i den forbindelse spørge fru Line Barfod: Hvad skal prisen være? Kan fru Line Barfod give mig et bud på, hvad prisen for en madpakkeordning skal være pr. dag i en institution? Taler vi om 6 kr., taler vi om 10 kr.? Og igen synes jeg, det er noget frygteligt vrøvl at blande legetøj og mad sammen i én pærevæling.

Til fru Sandy Brinck, der spørger os om, hvorfor vi ikke kan støtte ændringsforslaget, for så kunne vi jo netop være med til at sikre, at børn af økonomisk vanskeligt stillede forældre kunne være med: Vi mener faktisk, at vi sikrer det ved, at vi har adskilt driftsbudgettet og madordningsudgifterne.

Og så er der igen også det, at fru Sandy Brinck og Socialdemokraterne ikke er kommet med en finansiering af de ca. 10 mio. kr. ekstra, det vil komme til at koste.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Pia Kristensen svarede ikke på mit spørgsmål: Forestiller Dansk Folkeparti sig helt konkret, at der skal være nogle børn i børnehaverne, som skal sidde og se på, mens de andre får mad? Og hvorfor vil Dansk Folkeparti være med til at stemme for en lov og stemme imod de ændringsforslag, der kunne have rettet op på det? Det kommer til at betyde, at der vil være nogle børn i børnehaven, der sidder og ser på, mens de andre spiser.

Hvorfor vil man ikke være med til at sikre en ordning, hvor alle børnene får lov til at få serveret mad? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå hvorfor man ikke vil være med til. Og så vil jeg sige i forhold til finansieringen, at jeg tror, at hvis man sikrede, at alle børn fik god mad, kunne man hurtigt tjene det hjem i forhold til de udgifter, der er i sundhedsvæsenet til børn, der får dårlig ernæring og derfor får sundhedsproblemer.